

[Rasmussen (Gylling).]

Tilslutning til det, som her søges gennemført gennem Svinelovens § 1, 3die Stykke.

Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord om den Diskussion, der har været angaaende Rugprisen. Den Velvilje, som visse Sider her i Salen giver Udtryk for over for Rugdyrkerne, er noget billig, for det kan jo ikke nytte meget, at man forsøger at indbilde Befolkningen i de Dele af Landet, at man bare her kan fastsætte Priser paa Hvede og Rug, der falder fuldstændigt sammen. Det kan ikke lade sig gøre, for man vil ikke kunne sælge Rugen til den Pris; men derfor er det jo ikke sagt, at man ikke nok kan nærme Priserne noget mere til hinanden, end Forslaget giver Udtryk for, og det var det, jeg tillod mig at nævne i Gaar. Det ærede Medlem Hr. Ulrich omtalte det som inkonsekvent, men det er slet ikke Tilfældet, for jeg forudsatte naturligvis, at hvis man eventuelt satte Prisen paa Hvede og Byg ned med en halv Krone, saa blev man paa den nuværende Pris for Rug. Derved blev der en Krones Forskel paa de to Kornsorter, og det mener jeg er forsvarligt.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var misfornøjet med noget af det, jeg havde sagt i Gaar om de Konservatives Forslag, og mente, der var Politik i det, naar vi ønskede Maksimalgrænsen nedsat fra 15 000 Kr. til 10 000 Kr. Det var jo ikke mig, der drog det politiske Moment ind i Diskussionen om dette Spørgsmaal, det var det ærede Medlem selv, der i Gaar havde den Dristighed over for Landbrugsministeren og os at sige, at det sikkert var et politisk Moment, man der tilstræbte. Jeg udtalte deroverfor, at man med lige saa god Grund kunde vende det om og sige, at det af de Konservative stillede Forslag, der gaar ud paa en Forhøjelse af Maksimalgrænsen, var et Forsøg paa at indynde sig, om jeg saa maa sige, hos en anden Del af Landbruget. Det var altsaa ikke mig, men det ærede Medlem, der mente, at det politiske Moment havde en afgørende Betydning i dette Forhold, hvad det selvfølgelig forvort Vedkommende i hvert Fald aldeles ikke har. Den foreslaaede Grænse er den naturlige Grænse mellem Købere og Sælgere af Korn.

Nu sagde det ærede Medlem noget om, at der meget let kunde findes Folk, der købte Korn, selv om de havde en Grundskyld paa op mod 20 000 Kr. Ja, det er muligt, at man kan finde enkelte Landbrugere, der har indrettet deres Forhold

saadan, at det kan være rimeligt for dem at gøre det, men i det store og hele kan man sikkert sige, at som Forholdene er i Øjeblikket, har ingen, der har en Grundskyld paa mellem 10 000 Kr. og 15 000 Kr., virkelig Anvendelse for Korn ud over det, de selv er i Stand til at avle under de nuværende Høstforhold. Derfor mener jeg, at den Grænse, Ministeren har sat, er den rigtige, og den ønsker vi fastholdt ogsaa under de kommende Forhandlinger.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at man ved Flæskeordningen havde givet et langt mere udstrakt Monopol og Beskyttelse til Landmændene, end man har givet til andre Erhverv i dette Land. Jeg forstaaer saa udmærket godt den højtærede Landbrugsministers Syn paa og Udtalelser om dette Spørgsmaal, for hver Gang der foretages noget, som betyder en virkelig rimelig Hensyntagen til Landbruget, forekommer det den højtærede Landbrugsminister at være et ganske urimeligt Hensyn, der vises Landbruget. Naar den højtærede Minister mener, at der gives Landbruget langt større Monopol og Beskyttelse, end der ydes andre Erhverv, vilde jeg i den Forbindelse gerne spørge, om han mener, at der er lige saa gode Indtjeningsmuligheder i Landbruget som i de Monopolselskaber, der nyder den højtærede Regerings fulde Beskyttelse. Naar vi ser paa de enkelte Regnskabsresultater, ser vi, at mange og store Selskaber har Indtjeningsmuligheder paa fra 40 til 75 pCt. af hele deres Aktiekapital. Sammenligner vi med Landbruget, saa skulde en Husmand med en Ejendom paa 20 000 Kr. foruden en god Løn for sit Arbejde have 17 500 Kr. til Disposition til Afskrivning, Forrentning og slige Sager i sin Bedrift. Jeg tror, at hvis den højtærede Landbrugsminister vil tænke den Tanke grundigt igennem, vil han alligevel komme til det Resultat, at der er Virksomheder, der nyder en mere udstrakt Monopolbeskyttelse end netop Landbruget.

For at vise Kødprisernes Stigning omtalte den højtærede Landbrugsminister, hvordan Kødprisen, da man satte ind med Kødordningen, laa paa 17 Øre, medens den nu ligger paa over det dobbelte, og det er fuldstændig rigtigt; efter en Procentualberegning maa vi sige, at det er en meget stor Stigning. Men jeg spørger den højtærede Landbrugsminister, om han mener, at de Priser, der opnaas for Kød i Øjeblikket, er rimelige Priser. I denne Forbindelse hen-